

[Kulturministeren]

5. Regeringens opfattelse af det brede kulturbegreb har udmøntet sig i den ressortomlægning, der skete mellem Undervisningsministeriet og Kulturministeriet ved regeringens tiltrædelse, hvor Direktoratet for Folkeoplysning, Frie Grundskoler m.v. blev overført til Kulturministeriet.

Ressortomlægningen understreger den direkte forbindelse mellem folkeoplysning og kunsten. De sider af vort nationale fællesskab, som er mindst systemprægede, og som hver for sig har deres særlige og særprægede liv, er der ved samlet i samme ministerområde.

De mange kulturpolitiske områder kan ikke alle gøres til genstand for omtale i redegørelsen.

Redegørelsen vil især koncentrere sig om emner af særlig aktualitet og emner, der afspejler principielle kulturpolitiske problemstillinger.

Desuden er der taget hensyn til, at en række emner er eller vil blive genstand for en mere detaljeret behandling under lovarbejdet i indeværende folketingsssamling. Dette gælder eksempelvis museer, teatre, film og voksenuddannelser.

III. Det kulturpolitiske idéprogram

1. Sammenlægningen af folkeoplysning og kultur under samme ministerium bør efter regeringens opfattelse manifestere sig i mere end den rent organisatoriske tilknytning. Der bør drages synlige kulturpolitiske konsekvenser heraf i form af et udbygget samspil mellem det såkaldte etablerede kulturliv og den folkelige kultur.

Det etablerede kulturliv er i denne sammenhæng den skabende kunst og institutioner som museer, teatre og biblioteker m.fl. Den folkelige kultur kan være kendetegnet ved, at den er udsprunget af folk selv lokalt, at den foregår på folks egne betingelser og i et fællesskab, ofte mellem flere organisationer.

2. For at skabe den bredest mulige bevidsthed om den kulturelle dimension i tilværelsen har regeringen besluttet at gennemføre et kulturpolitisk idéprogram.

Udgangspunktet for idéprogrammet er, at kulturinstitutionerne og den folkelige kultur, som begge er betydningsfulde områder af kulturlivet i Danmark, har noget at tilføre hinanden. Med andre ord: Det etablerede kulturliv

og det folkelige kan betinge og udfordre hinanden. Det er i brydningen mellem det folkelige kulturliv og den etablerede kultur, at landets kultur skabes.

Idéprogrammet bør forstås både som et supplement og som et alternativ til en kulturpolitik, der har set det som et væsentligt formål at lette adgangen til de eksisterende kulturinstitutioner. Man må se i øjnene, at den hidtidige politik ikke i tilstrækkelig grad har medvirket til at udjævne de betydelige forskelle, der kan konstateres, hvad angår forskellige befolkningsgruppers anvendelse af kulturtilbudene og dermed de offentlige tilskud hertil. Det forholder sig stadig sådan, at de mest veluddannede i reglen også er dem, der i størst omfang benytter de kulturelle tilbud.

Programmets ene hovedsigte er at tilvejebringe øgede muligheder for at realisere kulturpolitiske ideer, der forbinder den folkelige kultur og det etablerede kulturliv, herunder de kulturelle institutioner.

Den nuværende støtte til kultur er præget af, at den fortrinsvis bliver tildelt sektorvis med hjemmel i de respektive vedtagne love og de forskellige fagområder. Muligheden for tværgående aktiviteter udnyttes kun i begrænset omfang.

Idéprogrammets andet hovedsigte retter sig mod det etablerede kulturliv forstået som de mangeartede kulturinstitutioner, det vil blandt andet sige museer, arkiver, teatre, biblioteker m.v., og den skabende kunst, herunder forfattere, billedkunstnere, komponister m.fl.

Det er her tanken at fremme nytænkning og eksperimenteren både inden for den måde, institutionerne formidler kunst og kultur på, og inden for et område, der traditionelt mødes af vanskeligheder: den nye skabende kunst, der bryder med tilvante forestillinger og baner vej for andre udtryks- og erkendelsesmåder.

Hvad angår den folkelige kulturs mulighed for støtte til fremme af udvikling og fornyelse, kan der peges på den kommende folkeoplysningslov samt de tilskudsmuligheder, der er beskrevet i Kulturministeriets pjece »Kultur på tværs«.

Alt i alt bør der skabes bedre rammer for fornyelse og udvikling inden for det etablerede kulturliv og inden for den folkelige kultur – hver for sig, på egne betingelser og ud fra egne særpræg – samtidig med at der kan skabes bed-